

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 7. marraskuuta 2018
(OR. en)

13864/18

ECOFIN 1011
ENV 716
CLIMA 199
FIN 855

YHTEENVETO ASIAN KÄSITTELYSTÄ

Lähettiläjä: Neuvoston pääsihteeristö

Päivämäärä: 6. marraskuuta 2018

Vastaanottaja: Valtuuskunnat

Asia: Ilmastorahoitus

– Neuvoston päätelmät ilmastorahoituksesta (6. marraskuuta 2018)

Valtuuskunnille toimitetaan liitteessä ilmastorahoitusta koskevat neuvoston päätelmät, jotka Ecofin-neuvosto antoi 3646. istunnossaan Brysselissä 6. marraskuuta 2018. Päätelmien 10 kohdasta on korjattu kielivirhe.

Ecofin-neuvoston vuoden 2018 päätelmät ilmastorahoituksesta**EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO**

1. VAHVISTAA, että EU ja sen jäsenvaltiot antavat vahvan tukensa Pariisin sopimuksen sekä kestävänsä kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman ja Addis Abeban toimintasuunnitelman ripeälle täytäntöönpanolle. PAINOTTAA, että EU on päättänyt kehittää vankan ja aukottomasti toimivan säännösten COP 24 -konferenssissa sovitun Pariisin sopimuksen työohjelman tuloksena ja että se on olennainen perusta kunnianhimoisemmille tavoitteille, tuelle ja investoinneille Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi.
2. TOISTAA, että on tärkeää saada nopeasti ja päämäärätietoisesti aikaan edistymistä siinä, että rahoitusvirrat sovitetaan vähäpäästöiseen kehitykseen, jossa sopeudutaan joustavasti muuttuvaan ilmastoon. PAINOTTAA, että edistyminen tässä tavoitteessa on välttämätöntä Pariisin sopimuksen mukaisten pitkän aikavälin hillitsemis- ja sopeutumistavoitteiden saavuttamiseksi ja että tämä tavoite olisi otettava asianmukaisella tavalla huomioon ilmastonmuutosta koskevan YK:n puitesopimuksen (UNFCCC) rakenteessa. TÄHDENTÄÄ, että on kannustettava ja tosiasiallisesti arvioitava yhteistä edistymistä Pariisin sopimuksen 2 artiklan 1 kohdan c alakohdan tavoitteen toteuttamisessa, muun muassa maailmanlaajuisen tilannekatsauksen avulla, ja on jatkettava työtä menetelmien ja yksityiskohtaisten sääntöjen laatimiseksi tätä varten.
3. KOROSTAA, että julkinen rahoitus ei yksinään koskaan riitä rahoittamaan siirtymistä vähäpäästöiseen kehitykseen, jossa sopeudutaan joustavasti muuttuvaan ilmastoon. PAINOTTAA, että on huolehdittava siitä, että toimintaympäristö suosii kestäviä investointeja, ja KOROSTAA hallitusten noudattaman politiikan tärkeää merkitystä tässä suhteessa. ON TYYTYVÄINEN tämän alan viimeaikaiseen kehitykseen EU:ssa, muun muassa Euroopan komission kestävänsä kasvun rahoittamista koskevassa toimintasuunnitelmassaan esittämiin kunnianhimoisiin tavoitteisiin, sekä kansallisen ja kansainvälisen tason kehitykseen.
4. PAINOTTAA, että hiilen hinnoittelu on keskeinen tekijä toimintaympäristössä, joka mahdollistaa rahoitusvirtojen ohjaamisen vihreisiin ja kestäviin investointeihin, tukee siirtymistä vähäpäästöiseen kehitykseen, jossa sopeudutaan joustavasti muuttuvaan ilmastoon, ja edistää päästöjen vähentämiseen tähtääviä innovatiivisia ratkaisuja. ON tässä yhteydessä TYYTYVÄINEN ja TUKEE i) hiilen hinnoittelua koskevia aloitteita, myös niitä, joilla parannetaan kehitysmaiden valmiuksia, ii) sisäisten hiilihintojen käyttöä yrityksissä ja rahoituslaitoksissa, myös monenvälisissä ja muissa kehityspankeissa, ja iii) aloitteita, joilla edistetään ympäristön ja talouden kannalta haitallisten tukien asteittaista lopettamista ja runsaasti päästöjä aiheuttavien hankkeiden rahoituksen nopeaa lopettamista.

5. VAHVISTAA, että EU ja sen jäsenvaltiot ovat sitoutuneet lisäämään edelleen kansainvälisen ilmastonrahoituksen mobilisointia osana kehittyneiden maiden tavoitetta saada yhdessä käyttöön hillitsemis- ja sopeutumistoimia varten 100 miljardia Yhdysvaltain dollaria vuodessa vuoteen 2020 mennessä ja sen jälkeen aina vuoteen 2025 saakka useista eri lähteistä ja useiden välineiden ja kanavien kautta. ON TYYTYVÄINEN tähänastiseen edistymiseen ja PAINOTTAA, että suurin osa julkisesta ilmastonrahoituksesta tulee edelleen EU:lta ja sen jäsenvaltioilta, myös monenvälisten ilmastonrahastojen kautta, ja että ne antoivat vuonna 2017 ilmastonrahoitukseen 20,4 miljardia euroa¹. KEHOTTA PAINOKKAASTI muita kehittyneitä maita lisäämään edelleen ilmastonrahoitusta. TOISTAA, että julkisella ilmastonrahoituksella tulee jatkossakin olemaan merkittävä rooli. KOROSTAA, että yksityisellä sektorilla on tärkeä rooli ilmastonrahoituksen keskeisenä lähteenä. PAINOTTAA, että julkinen rahoitus on kohdennettava niin, että sen tuottaman vipuvaikutuksen avulla lisätään tehokkaammin ja vaikuttavammin yksityisen sektorin rahoitusta hillitsemis- ja sopeutumistoimien rahoittamiseksi.
6. VAHVISTAA, että EU ja sen jäsenvaltiot ovat päättäneet osallistua kehittyneiden maiden johtamiin maailmanlaajuisiin toimiin, joilla mobilisoidaan ilmastonrahoitusta hyvin monista eri lähteistä, ja tässä yhteydessä täyttää COP 21 -konferenssissa annetun toimeksiannon, jonka mukaan ennen vuotta 2025 on asetettava uusi kollektiivinen määrällinen tavoite, joka on vähintään 100 miljardia Yhdysvaltain dollaria vuodessa. TÄHDENTÄÄ, että rahoitusta tarvitaan hyvin monista eri lähteistä ja suuremmalta määrältä rahoittajia. KOROSTAA, että ilmastonrahoituksen on tärkeää olla tulossuuntautunutta, niin että käyttöön annetuilla ja käyttöön otetuilla varoilla saadaan maksimaalinen vaikutus.
7. ON TYYTYVÄINEN International Development Finance Club -verkoston ja monenvälisten kehityspankkien vuoden 2017 One Planet Summit -tapahtumassa antamaan yhteiseen julkilausumaan, jossa vahvistetaan niiden yhteinen sitoumus sovittaa rahoitusvirtansa Pariisin sopimuksen tavoitteisiin. KEHOTTA PAINOKKAASTI monenvälisiä kehityspankkeja lisäämään edelleen ilmastoon liittyviä investointejaan vuonna 2017 aikaansaadun merkittävän edistymisen pohjalta ja ottamaan edelleen ilmastonäkökohdat huomioon salkkukokonaisuudessaan ja käyttämään samalla resurssejaan innovatiivisemmin ja vaikuttavammin yksityisen rahoituksen lisäämiseksi. KANNUSTAA monenvälisiä kehityspankkeja myös noudattamaan vastuullista investointipolitiikkaa ja vähentämään asteittain hiilivoimalaitosten rahoitusta ottaen huomioon kumppanimaidemme kestävä kehitys ja energiatarpeet. VETOAA monenvälisiin kehityspankkeihin, että ne sovittaisivat toimintansa vähäpäästöiseen kehitykseen, jossa mukaudutaan joustavasti muutuvaan ilmastoon.

¹ Tämä luku sisältää julkisista talousarvioista ja muista kehitysrahoituslaitoksista saatavan ilmastonrahoituksen, josta jäsenvaltiot raportoivat 21. toukokuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013 16 artiklan mukaisesti. Siihen sisältyy myös 2,8 miljardin euron ilmastonrahoitus EU:n talousarviosta ja Euroopan kehitysrahastosta sekä 2,6 miljardia euroa Euroopan investointipankista.

8. PAINOTTAA, että Pariisin sopimuksen mukainen tuleva tehostettu avoimuuskehys on keskeinen tekijä sopimuksen onnistuneen täytäntöönpanon kannalta; sillä muun muassa parannetaan aidosti ilmastorahoituksen seuraamista, kun tuen myöntämistä, käyttöönottoa, tarvetta ja saantia koskevista lujista säännöistä, menettelyistä ja suuntaviivoista sovitaan. PAINOTTAA, että on huolehdittava kaikkien avoimuuteen liittyvien näkökohtien tasapainoisesta edistymisestä ja COP 24 -konferenssissa on sovittava vankasta raportointikehyksestä, joka kannustaa tehokkaisiin toimiin, tukeen ja investointeihin. ANTAA TUKENSA sille, että julkisten interventioden kautta käyttöön saadun yksityisen rahoituksen seurantaan varten on vielä kehitettävä menetelmiä, jotka mahdollistavat yhteenlaskemisen samalla välttämällä kahteen kertaan laskemisen.
9. KOROSTAA toimia, joilla parannetaan ilmastorahoituksen ennustettavuutta, ottaen huomioon, että Pariisin sopimuksen mukaisten ennakoilmoitusten on perustuttava saatavilla olevaan tietoon ja niiden on oltava linjassa kansallisten talousarviosääntöjen ja -menettelyjen kanssa. KOROSTAA, että nykyisten järjestelyjen mukaan EU antaa asiakirjassaan "Strategies and Approaches for scaling up climate finance from 2014 to 2020" tietoa tulevasta rahoituksesta siinä määrin kuin sitä on saatavilla. PAINOTTAA, että on tärkeää nojautua olemassa oleviin prosesseihin, jotka mahdollistavat määrällisten ja laadullisten tietojen jakamisen joustavasti. ODOTTAA, että COP 24 -konferenssissa tehdään tästä tarvittavat päätökset.
10. PAINOTTAA, että ilmastorahoituksen nykyisen institutionaalisen rakenteen tehokkuutta ja täydentävyyttä on edelleen parannettava, samoin kuin UNFCCC:n mukaisen rahoitusmekanismin toimien tehokkuutta ja vaikuttavuutta. EU ja sen jäsenvaltiot tukivat voimakkaasti Maailman ympäristörahaston (GEF) seitsemännen lisärahoituskauden parannuksia ja kunnianhimoisempia tavoitteita, ja ne ovat sitoutuneita toimimaan sen puolesta, että vihreän ilmastorahaston (GCF) lisärahoitusprosessi toteutetaan oikea-aikaisesti, hyvin hallinnoidusti ja onnistuneesti. KANNUSTAA vihreän ilmastorahaston johtokuntaa pyrkimään siihen, että rahoitushankkeissa ja sisäisessä hallinnossa noudatetaan korkeita vaatimuksia ja että toimintapoliittiset puutteet korjataan.

11. KOROSTAA, että EU ja sen jäsenvaltiot pyrkivät edelleen tasapainoon rahoituksen mobilisoimisessa sopeutumis- ja hillitsemistarkoituksiin, etenkin niissä maissa, jotka ovat erityisen alttiita ilmastonmuutoksen haitallisille vaikutuksille ja joilla on huomattavia kapasiteettirajoituksia. TOTEAA tässä yhteydessä, että julkinen rahoitus on tärkeä tekijä kaikkein haavoittuvimpien maiden, erityisesti vähiten kehittyneiden maiden ja pienten kehittyvien saarivaltioiden, sopeutumisessa ja niiden tukemisessa, ja TÄHDENTÄÄ, että tällaisen rahoituksen on oltava tehokasta ja vaikuttavaa. TOTEAA, että vihreä ilmastorahasto on saavuttamassa tavoitteensa, jonka mukaan se myöntää 50 prosenttia kaikista sopeutumiseen tarkoitetuista varoista vähiten kehittyneille maille, pienille kehittyville saarivaltioille ja Afrikalle. ANTAA TUNNUSTUSTA Kioton pöytäkirjan sopeutumisrahaston (AF) ja vähiten kehittyneiden maiden rahaston (LDCF) merkittävälle panokselle, jossa suurimpia lahjoittajia ovat EU:n jäsenvaltiot ja joka on osa sopeutumistoimien laajempaa rahoituskenttää.